

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Hai, ngày 18/07/2022.

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 949

“ĐÂU LÀ SỰ GIA TRÌ CỦA PHẬT”

Từ trước đến nay, chúng ta hiểu về sự gia trì của Phật rất mông lung. Chúng ta nghĩ rằng chúng ta cúng Phật hoặc chúng ta hướng đến Phật cầu xin thì chúng ta sẽ được Phật gia trì. Những điều đó không phải là sự gia trì của Phật mà chỉ là sự thần quyền mê tín. Phật được mệnh danh là bậc “*vô duyên đại từ*”. Lòng từ của các Ngài không có nguyên nhân. Các Ngài không cần chúng ta phải nịnh hót, bợ đỡ thì các Ngài mới quan tâm, ban phước.

Hòa Thượng nói: “*Chúng ta dựa vào oai thần của chư Phật Như Lai gia trì. Sự gia trì chân thật của Phật là Ngài giúp chúng ta khai ngộ. Phật giúp chúng ta nhận rõ, minh tường ra sự thật. Chúng ta nghe Kinh, chúng ta đọc Kinh chúng ta hiểu lý thì đó là sự gia trì*”. Chúng ta nghe Kinh, đọc Kinh chúng ta rõ lý thì chúng ta biết cách đối nhân xử thế tiếp vật, chúng ta biết cách làm người đúng như pháp thì đó là sự gia trì. Người thế gian hiểu sai về sự gia trì của Phật. Thí dụ chúng ta bị bệnh thì chúng ta cầu Phật cho tai qua nạn khỏi. Chúng ta không biết rằng chúng ta bị bệnh do hoàn cảnh sống không phù hợp hoặc do nội tâm chúng ta không thanh tịnh, nội tâm chúng ta ô nhiễm.

Hòa Thượng nói: “*Sau khi chúng ta tường tận được đạo lý Phật dạy, chúng ta biết làm thế để làm người, chúng ta biết làm thế nào để đối nhân xử thế tiếp vật. Thì chúng ta phải làm như người xưa gọi là “tự cầu đa phước”. Nghĩa là chính mình phải nỗ lực mà tu. Nếu như bạn chính mình không chịu tu tập thì Phật cũng không cách nào gia trì cho bạn*”.

Chúng ta tu trong cả ý niệm và trong hành vi, nghĩa là tất cả khởi tâm động niệm, đối nhân xử thế tiếp vật của chúng ta phải dựa trên giáo huấn của Phật. Phần lớn người học Phật rất mù mờ, mông lung về sự gia trì của Phật. Có những người làm được một việc tốt đẹp thì họ cho rằng đó không phải do năng lực của họ mà nhờ sự giáo huấn của Phật Bồ Tát, của Thánh Hiền. Lời nói của họ thể hiện tâm kính nhường. Chúng ta làm được một việc tốt đẹp mà chúng ta cũng nói là nhờ Phật gia trì nhưng chúng ta nói với tâm ý lại, nương nhờ vậy thì chúng ta hoàn toàn sai.

Khổng Lão Phu Tử nói: “*Thuật nhi bất tác*”. Ngài chỉ thuật lại lời của người xưa chứ không sáng tác. Đó là lời nói thể hiện tâm kính nhường của Khổng Lão Phu Tử. Ngài cho rằng lời Ngài nói ra là sự truyền thừa chứ không phải Ngài tự sáng tạo. Thích Ca Mâu Ni Phật cũng nói: “*Ta chỉ nói những lời mà bầy đời chư Phật nói*”. Đó là sự kính nhường của Ngài đối với người xưa.

Chúng ta mở một cửa hàng kinh doanh, sau một thời gian công việc kinh doanh tốt chúng ta mở thêm một cửa hàng nữa. Chúng ta nghĩ rằng đó là nhờ Phật gia hộ. Nhưng Phật không giúp

chúng ta những việc mà làm chúng ta tăng trưởng “*tự tư tự lợi*”. Đây là việc do Ma làm chứ không phải Phật làm. Có người ban đầu tu hành ở đạo tràng nhỏ, họ tu hành một thời gian thì họ được người khác tặng đạo tràng to. Họ nghĩ rằng đó là Phật gia hộ, Phật ban cho. Phật không đi ban tặng nhà, ban tặng đạo tràng cho người. Đó là do chúng ta vọng tưởng. Phật không bao giờ làm chuyện đó!

Người xưa nói: “***Đáng làm quân tử thì vui làm quân tử. Đáng làm tiểu nhân thì oan ức cũng phải làm tiểu nhân***”. Người xưa cũng nói: “***Nhất ẩm nhất trác, mạc phi tiền định***”. Một bữa ăn, một ngụm nước đều là do tiền định. “*Tiền định*” là do phước báu của chúng ta định chứ không phải do ông Trời hay do Phật Bồ Tát định. Bài học hôm nay Hòa Thượng nhấn mạnh cho chúng ta đâu là sự gia trì, sự bảo hộ của Phật.

Chúng ta nghe Kinh, đọc Kinh để chúng ta biết cách khởi tâm động niệm, đối nhân xử thế đúng với pháp. Không phải chúng ta nghe Kinh, đọc kinh để chúng ta làm việc sai, làm việc phạm pháp mà được Phật gia hộ. Không thể có việc đó! Người xưa đã nói: “***Phật Bồ Tát chỉ thành tựu việc tốt cho người chứ không thành tựu việc xấu cho người***”. Chúng ta làm những việc “*xứng tánh*” thì được Phật gia hộ. Tự tánh chúng ta là “***chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi***”. Chúng ta làm những việc thuận với tự tánh thì được Phật gia hộ. Có những người học Phật nhiều năm mà vẫn hồ đồ, mê tín. Họ chỉ ý lại, nương nhờ, không tự phấn đấu, nỗ lực. Nhà Phật nói: “***Chúng ta phải dũng mãnh tinh tấn vượt qua tập khí, phiền não***”.

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta nghe lời Phật dạy, thấu hiểu giáo huấn của Phật rồi thì chính mình phải tự mình tu sửa, tự mình thay đổi, tự làm mới thì đó là sự gia trì của Phật***”. Khi chúng ta thấu hiểu giáo huấn của Phật rồi thì chúng ta phải “***y giáo phụng hành***”. Chúng ta nương theo lời dạy của Phật chính thì chúng ta có được sự gia trì của Phật. Không phải chúng ta quy y Phật thì chúng ta được Phật bảo hộ gia trì, chúng ta quy y Phật thì sẽ không bị đọa vào tam ác đạo.

Người xưa nói: “***Trước cửa địa ngục tăng đạo nhiều***”. “*Tăng*” là chỉ người học Phật nói chung. Nhiều người học Phật có tâm lý ý lại, nương nhờ. Ngài A-nan là thị giả của Đức Phật. Khi Phật nhập Niết Bàn thì Ngài vẫn chưa chứng đạo. Đây là các Ngài thị hiện để khai thị cho chúng sanh. Cho dù chúng ta ở bên cạnh Phật nhưng chúng ta không nỗ lực tu hành, không dũng mãnh tinh tấn thì chúng ta vẫn chỉ là phàm phu.

Nhiều người quy y Phật nhưng họ không đọc tờ giấy quy y. Có người cất tờ giấy quy y trong tủ nên bị mối ăn gần hết. Một nữ Phật tử nói với tôi cô đã quy y 30 năm nhưng cô vẫn cảm thấy cuộc sống của mình rất đau khổ. Cô đã quy y nhưng chưa từng đọc tờ quy y. Trong tờ quy y Phật nói rõ: “***Đệ tử quy y Phật thì không quy y theo ngoại đạo, tà đạo. Đệ tử quy y Phật không làm những việc sai trái, bất chánh. Đệ tử quy Phật, quy y pháp, quy y tăng. Quy y Phật là giác, giác là không mê. Quy y pháp là chánh, chánh đại quang minh, không làm những việc tà vạy. Quy y Tăng là tịnh mà không nhiễm, không bị ô nhiễm bởi tiền tài, danh vọng, địa vị. Đệ tử quy y Phật thì không được sát sanh, không trộm cắp, không tà dâm, không vọng ngữ, không uống rượu***”. Chúng ta quy y Phật nhưng vẫn phạm phải nghiêm trọng những điều này nên cuộc sống của chúng ta vẫn khổ đau. Mỗi ngày chúng ta mang lời giáo huấn trong tờ quy y ra để đọc một lần để chúng ta quán sát xem cách khởi tâm động niệm, cách đối nhân xử thế của mình có phù hợp với lời dạy trong đó không. Đó chính là sự gia trì của Phật!

Ở Bắc Giang, có một phong tục, trong gia đình có người chết thì Thầy Cúng đốt tờ quy y của người đã mất, sau đó để tro vào một chiếc túi đồ để liệm. Họ coi đó tờ quy y là giấy thông hành để khi người mất sang thế giới bên kia, để Diêm Vương biết họ là đệ tử của Phật. Nếu người nhà không tìm thấy tờ giấy quy y thì phải vào chùa xin tờ khác. Người học Phật mà vẫn mơ hồ, vọng tưởng, tình chấp như vậy thì thật đáng hổ thẹn! Quy y Phật là Giác – Chánh – Tịnh. “Chánh” là không tà. Họ làm những việc tà vạy như vậy là do chưa nhận giáo huấn chân thật của Phật. Chúng ta may mắn vì hàng ngày chúng ta được Hòa Thượng nhắc nhở. Trước đây khi chưa được học, tôi cũng không biết sự gia trì của Phật là gì!

Khi tôi đến giảng tại một ngôi chùa ở Hải Phòng, tôi đến sớm nên đứng dưới gốc cây quan sát mọi người. Tôi nhìn thấy đại chúng đang đứng cầu xin, lạy, xoa đầu tượng “*Quán Thế Âm Bồ Tát*”. Khi vào giảng tôi nói với mọi người về ý nghĩa tên của “*Quán Thế Âm Bồ Tát*”. “*Quán*” là lắng nghe, là nghe bằng “*tánh nghe*”. “*Thế âm*” là tiếng khổ của thế gian. Tên của “*Bồ Tát Quán Thế Âm*” có nghĩa là lắng nghe lắng nghe tiếng khổ của chúng sanh để cứu giúp. Tôi hỏi mọi người: “*Hàng ngày chúng ta có học “tánh nghe” của “Bồ Tát Quán Thế Âm” để chúng ta lắng nghe tiếng khổ của chúng sanh mà chúng ta khởi lòng đại bi giúp đỡ chúng sanh không? Hay chúng ta chỉ cầu xin Quán Âm để được bình an, khỏe mạnh, sống lâu, phát tài hay cầu xin để con thi đỗ?*”. Tất cả mọi người đều im lặng không ai trả lời!

Hòa Thượng nói: “*Sự gia trì của Phật chính là Phật giúp chúng ta khai ngộ, giúp chúng ta minh tường được mọi sự việc, sự vật*”. Phật giúp chúng ta hiểu rõ mối quan hệ giữa con người với con người, mối quan hệ giữa con người với thiên địa quỷ thần, mối quan hệ giữa con người với đại tự nhiên để chúng ta biết cách đối nhân xử thế tiếp vật cho phù hợp.

Hòa Thượng nói: “*Ở trên Kinh Vô Lượng Thọ, Phật nói: “Chúng ta nghe được danh hiệu của A Di Đà Phật, chúng ta sinh tâm cung kính, nương về, chiêm lễ, hành trì như lời Phật dạy mà tu hành”. Chúng ta chỉ cần làm được câu nói này thì ở ngay trong đời này chúng ta sẽ sự sự như ý. Lời nói này là thật, không giả một chút nào! Đây là Phật dạy chúng ta. Lời Phật dạy chính là sự gia trì. Lời Phật dạy chính là sự bảo hộ. Ở đây hoàn toàn không có sự mê tín, chúng ta y theo lời dạy mà làm thì đó chính là sự gia trì, sự bảo hộ của Phật*”.

Hòa Thượng nói: “*Có một số người nói với tôi sự nghiệp của họ rất thành công. Họ kiếm được rất nhiều tiền. Họ tự cho rằng họ là người rất có năng lực. Chúng ta đừng cho rằng đó là năng lực của chúng ta. Chúng ta có thể kiếm được tiền do trong phước mạng của chúng ta có. Do nhân đời trước đã tu nên đời này có được quả báo. Nhân duyên quả báo không hề sót lọt*”. Tất cả những gì chúng ta có được trong đời này đều do sự tu tích của nhiều đời trước. Có nhiều người cho rằng họ có được sự đãi ngộ ở thế gian rất tốt là nhờ sự gia hộ của Phật Bồ Tát, của Thánh Thần hay họ tự cho rằng đó là nhờ năng lực của họ. Họ không biết rằng tất cả những gì họ có đều do phước nghiệp của đời trước. Không phải do năng lực của chúng ta, cũng không phải do Phật Bồ Tát hay một vị Thần Thánh nào giúp chúng ta.

Bài học hôm nay Hòa Thượng giúp chúng ta hiểu rõ thế nào là sự gia trì của Phật. Chúng ta không hiểu tại sao người kia đi chùa cùng mình mà họ lại làm ăn phát tài hơn chúng ta. Chúng ta nghĩ rằng Phật từ bi với người không từ bi với mình. Chúng ta nghĩ vậy thì chúng ta đã tạo nghiệp. Chúng ta y theo lời Phật mà làm đó là sự gia trì. Không phải Phật gia trì, bảo hộ để chúng ta thăng quan, phát tài, khỏe mạnh, sống lâu. Phật không làm việc đó!

Hòa Thượng nói: **“*Những chân tướng sự thật này trên Kinh Phật đã nói rất rõ ràng, tường tận. Đòi trước bạn tu tài bố thí ngay đời này bạn được tài phú. Bạn tu pháp bố thí thì bạn được thông minh, trí tuệ. Bạn tu bố thí vô úy thì bạn được khỏe mạnh sống lâu. Cho nên tiền của, thông minh, khỏe mạnh, sống lâu là quả báo. Ba loại bố thí chính là nhân. Phật mang sự thật này nói với chúng ta thì đây chính là bảo hộ cho chúng ta. Chúng ta làm đúng như lời dạy thì đó chính là sự gia trì*”**.

Hòa Thượng nói: **“*Chúng ta hiểu tường tận rồi chúng ta chịu tu nhân, chúng ta chịu thật làm thì chúng ta có được quả báo. Chúng ta không chịu thật làm vậy thì làm sao chúng ta có được*”**. Hòa Thượng thường nhắc chúng ta: **“*Tự tác tự thọ*”**. Tự chúng ta làm chính là chúng ta tích cực tu nhân. Nhân tốt thì nhận quả tốt. Nhân xấu thì chúng ta không thể tránh được quả xấu.

Hòa Thượng nói: **“*Chúng ta ngày ngày đọc Kinh, ngày ngày chúng ta nghe pháp. Kinh điển chính là chư Phật Như Lai gia trì đối với chúng ta. Kinh điển chính là sự bảo hộ của chư Phật Như Lai đối với chúng ta. Phật dùng Kinh điển để bảo hộ chúng ta, chỉ cần chúng ta làm theo phương pháp, lý luận Phật dạy thì tất cả lợi ích chúng ta đều có thể đạt được*”**.

Nhiều người con của họ không ngoan ngoãn, gia đình họ không hạnh phúc nên họ đi cầu Phật. Họ không biết rằng muốn con ngoan ngoãn, muốn gia đình hạnh phúc thì họ phải áp dụng đúng nguyên lý, nguyên tắc. Họ muốn con ngoan ngoãn thì phải dạy con giáo dục chuẩn mực để làm người. Họ không hiểu như thế nào là sự gia trì của Phật nên khi mong cầu không được thì họ lại sinh tâm oán trách Phật. Họ dạy con niệm Phật để được sống lâu, mạnh khỏe, bình an nhưng họ không dạy con dùng tâm gì niệm Phật. Chúng ta dùng tâm **“*tham sân si*”**, **“*tâm tự tư tự lợi*”**, tâm **“*hương thụ năm dục sáu trần*”** mà niệm Phật thì niệm Phật không thể có lực!

Hòa Thượng dạy chúng ta rất rõ ràng để chúng ta hiểu thế nào là sự gia trì của Phật, thế nào là sự bảo hộ chân thật của Phật. Phật dùng Kinh điển bảo hộ chúng ta. Chúng ta phải y theo phương pháp, lý luận trên Kinh điển để hành trì, tu tập, thì mới chân thật có lợi ích. Phật dạy: **“*Cần tu Giới – Định – Tuệ, giết trừ tham sân si*”**. Phật dạy chúng ta: **“*Phải bố thí tài, bố thí pháp, bố thí vô úy*”** nhưng chúng ta không làm theo lời Phật dạy mà chỉ đi cầu xin.

Bài học hôm trước Hòa Thượng đã dạy chúng ta phải mở tâm rộng lớn. Tâm chúng ta rộng lớn như hư không pháp giới thì chúng ta bố thí 1 đồng thì công đức của chúng ta cũng vô lượng vô biên. Nếu chúng ta không mở tâm, tâm chúng ta nhỏ hẹp mà chúng ta mang **“*tiền muôn bạc vạn*”** ra để cứu giúp chúng sanh thì phước báu đó cũng nhỏ hẹp như tâm chúng ta!

Chúng ta đa phần là **“*cảm tình dụng sự*”**. Dùng cảm tình làm việc. Chúng ta không làm đúng nguyên lý nguyên tắc. Hòa Thượng dạy chúng ta phải y theo phương pháp, lý luận trên Kinh. Chúng ta đến xá Phật, xoa đầu Phật bằng đồng, bằng xi măng nhưng chúng ta vẫn khổ đau, phiền não nên chúng ta cho rằng Phật không linh. Dù chúng ta vượt hết tượng Phật ở thế gian thì cũng vậy vì chúng ta không y theo phương pháp, lý luận Phật đã dạy. Chúng ta chỉ cần áp dụng được một câu thì ngay trong đời này chúng ta cũng có thể **“*vạn sự như ý*”**. Vào dịp Tết mọi người hay chúc nhau **“*vạn sự như ý*”** nhưng đó chỉ là giả chứ không phải là thật. Chúng ta muốn **“*vạn sự như ý*”** thì chúng ta phải làm như lời Phật dạy!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

*Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót.
Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập
mang lại lợi ích cho mọi người!*